

μαρογκυλ'τὰ Μακεδ. (Βλάστ. Γαλατ. Γρεβεν. 'Εράτυρ. Πελεκάν. Σιάτ.) γουμαρογκυλ'τὰ Μακεδ. (Βόιον) γουμαρογκυλ'τὰ Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ κυλίσια.

'Εκτασις τόπου μικρά, οἶονεῖ ὅση ἀρκεῖ διὰ νὰ κυλισθῇ εἰς ὄνος ἐνθ' ἄν.: Μνὶὰ γουμαρογκυλ'τὰ τόπου θέλ' Μακεδ. (Βλάστ.) Μαλῶνουν γιὰ μιὰ γουμαρογκυλ'τὰ τόπου Μακεδ. (Κοζ.) Μιὰ γουμαρογκυλ'τὰ χουράφ' ἔχουν Μακεδ. (Βόιον) Αὐτὸς ἰκεῖ δὲν ἔχ' οὔτι μιὰ γουμαρογκυλ'τὰ τόπου 'Ηπ. (Κουκούλ.) Σὶ μιὰ γουμαρογκυλ'τὰ τόπου θὰ σ'μμαζιφτῶ Μακεδ. (Γαλατ.) Λίγον σκάψ'τι, καμμιὰ γουμαρογκυλ'τὰ τόπου Μακεδ. (Δαμασκ.) Συνών. γαιδοουρογκυλίσια, γαιδοουρογκυλίστρα, γομαρογκυλίστρα.

γομαροκυλίστρα ἡ, ἐνιαχ. γ'μαρουκ'λίστρα Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακχρην. Φθιώτ. Φωκ.) γουμαρουγ'λίστρα Μακεδ. (Βροντ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ κυλίστρα.

1) Μέρος ὅπου κυλίσονται ὄνοι ἐνθ' ἄν.: Τήρα γιὰ γ'μαρουκ'λίστρα μέσ' 'ς τοῦ χουράφ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σὶ κείν' τ' λάκκα ἐνὶ πουλλῆς γ'μαρουκ'λίστρεις αὐτόθ. Πήγαμι τ'ς γ'μαρουκ'λίστρεις κὶ παίζαμι αὐτόθ. 2) Μεταφ., ἔδαφος πεπατημένον ὡς νὰ εἶχον ἐπ' αὐτοῦ κυλισθῇ ὄνοι ἐνθ' ἄν.: Τό 'καμὶς γ'μαρουκ'λίστρα τ' ἀμπέλι μ' μετὰ γίδια σ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Δὲν ἀγοράζον 'γὼ γ'μαρουκ'λίστρεις (= κατεστραμμένους ἀγρούς) αὐτόθ. Συνών. γαιδοουρογκυλίστρα.

γομαρομαθαίνω ἐνιαχ. γ'μαρουμαθαίνω Στερελλ. (Φθιώτ.) Μετοχ. γ'μαρουμαθ'μένους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γομάρι καὶ τοῦ ρ. μαθαίνω.

Μεταφ. ἀνάγωγος ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. φρ. Μικρὸς κὶ ἀνήλικος κὶ γ'μαρουμαθ'μένους.

γομαρομούλαρο τό, Ρ. Δημητρ., Κτηνοτρ., 27 γουμαρουμούλαρον Μακεδ. (Βροντ.) γουμαρόμ'λαρον Θεσσ. (Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Τρικοκκ. κ.ά.) γ'μαρουμούλαρον Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ. Φωκ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ μουλάρι.

1) 'Ημίονος γεννηθεὶς ἐκ διασταυρώσεως ἵππου μετὰ θηλείας ὄνου ἐνθ' ἄν.: Εἶρι κοντό, γιὰτ' εἶρι γ'μαρουμούλαρον Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) 'Ονος ἴσος κατὰ τὸ ὕψος πρὸς ἡμίονον Ρ. Δημητρ., Κτηνοτρ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουρομούλαρο.

γομαρομούτρης ἐπίθ. ἐνιαχ. Θηλ. γουμαρομούτρα 'Ηπ. (Δρόπολ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ μοῦτρο.

Δυσειδής, ἄσκημος, ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀσκημόθωρος, ἀσκημοκάτσης, ἀσκημομούρης, ἀσκημομούτρης, ἀσκημομούτσουνος, ἀσκημοπρόσωπος, ἄσκημος, ἀσκημόφατσα, ἀσκημοφορετιά, *ἀσκημωσιά, γαιδοουρομούρης, γαιδοουρομούτρης, γαιδοουρομούτσουνος, γομαροπρόσωπος, γουρουνομούρης, γουρουνομούτρης, γουρουνομούτρο 1, γουρουνομούτσουνος, γουρουνοπρόσωπος, κακομούτρης, κακομούτσουνος.

γομαρόμυγα ἡ, ἐνιαχ. γ'μαρόμυγα Μακεδ. (Κοζ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ μυγα.

'Η μυῖα ἡ ὁποία κεντρίζει τοὺς ὄνους. Συνών. γαιδοουρόμυγα.

γομαρομύτης ὁ, ἐνιαχ. γ'μαρουμύτ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ μύτη.

'Ο ἔχων ρῖνα πεπλατυσμένην μετὰ ῥώθυνας εὐρεῖς ἐνθ' ἄν.

'Η λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γ'μαρουμύτ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ.)

γομαρόνυχο τό, ἐνιαχ. γ'μαρόν'χου Στερελλ. ('Αράχ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ νύχι.

Τὸ νύχι, ἡ ὁπλὴ τοῦ ὄνου καὶ μεταφ. ἄνθρωπος μετὰ ἀνάρμοστον συμπεριφορὰν ἐνθ' ἄν.: Γ'μαρόν'χου μ' φαίνιστ'. Στερελλ. ('Αράχ.) Συνών. γαιδοουρόνυχο.

γομαροουρά ἡ, ἐνιαχ. γουμαρουνοῦρά Μακεδ.

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ οὐρά.

'Η οὐρά τοῦ ὄνου ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουροουρά.

γομαροπάζαρο τό, 'Ηπ. γουμαρουπάζαρον Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ παζάρι.

Παζάρι, ἥτοι ἀγορὰ ὅπου ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται ὄνοι ἐνθ' ἄν.: Τ' αἰ Δημητρίου 'ς τὸν 'Επαχτιον ἔχ' γουμαρουπάζαρον Στερελλ. (Αἰτωλ.) Θὰ κατιβοῦμι 'ς τὸν Κιφαλόβρυσον τοῦν Οὐχτώβρ', πῶχ' γουμαρουπάζαρον, νὰ πάρουμι ἀπὸ 'να γουμάρ' γιὰ τὰ δ'λεῖς τ' σπιτιοῦ μας αὐτόθ. || Φρ. Βγῆκαν 'ς τὸ γομαροπάζαρο (= ἐδυσφημίσθησαν) 'Ηπ. Θὰ τ' βγάλ'ρι 'ς τοῦ γουμαρουπάζαρον (=θὰ τὴν ἐκθέσουν) Μακεδ.

γομαροπόδαρο τό, ἐνιαχ. γ'μαρουπόδαρον Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ ποδάρι.

Ποὺς ὄνου ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουροπόδαρο, γαιδοουροπόδι.

γομαροπουλάκι τό, ἐνιαχ. γ'μαρουπ'λάκ' Στερελλ. (Καρ. Φθιώτ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γομαρόπουλο καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

'Ο μικρὸς ὄνος ἐνθ' ἄν. Συνών. βασταγοουράκι, γαιδοουράκι, γαιδοουροπουλάκι.

γομαροπουλάρα ἡ, ἐνιαχ. γ'μαρ'π'λάρα Θεσσ. (Δομοκ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πουλάρα.

Τὸ θῆλυ νεογνὸν τῆς ὄνου ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουροπούλα.

γομαροπούλι τό, ἐνιαχ. γ'μαρουπούλ' Στερελλ. (Ναύπακτ. Φθιώτ. Φωκ.) γ'μαρ'πούλ' Θεσσ. (Δομοκ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γομάρι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -πούλι.

Νεογνὸν ὄνου ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουροπούλι.

β) Μεταφ., παιδίον μετὰ ἀνάρμοστον συμπεριφορὰν Στερελλ. (Φθιώτ.): Εἶσ' ἓνα γ'μαρουπούλ' κὶ μ'σό!